

prima+ ORIGINALS

BEZ LÍTOSTI

Prima

BEZ LÍTOSTI

Dokumentární série Bez lítosti přiblíží divákům, jaký je život za mřížemi, a ukáže život za mřížemi těch nejhorších, tedy na doživotí odsouzených vrahů.

V nápravných zařízeních v Česku pobývá více než 22 tisíc lidí, 49 z nich si odpykává doživotní trest za obzvlášť závažné zločiny. Projekt Bez lítosti představí osm takových jedinců, jejichž činy se dostaly do popředí zájmu médií. V osmidílné dokumentární sérii diváci uvidí například případ Michelle Sudků – vražedkyně ze Smíchova, Juraje Kučeráka – vraha se sekerovým syndromem, Miloslava Širůčka – vraha své vlastní rodiny, a další. Epizoda, kterou odvysílá televize Prima, pak monitoruje Jaroslava Stodolu, který pochází z chudé, problémové rodiny. Jeho otec byl alkoholik. Stodola, jak říká, není moc chytrý. Vyučil se obuvníkem, ale už od mládí měl problémy s alkoholem a se zákonem. Je velkým milovníkem žen. Několikrát seděl za krádeže a výtržnosti. Pak potkal svou bývalou sousedku, Danu, a zamiloval se. Vzali se. Daně se ale nechtělo pracovat, a tak manželé Stodolovi začali přepadat a později i vraždit staré lidi v okolí svého bydliště, o kterých věděli, že mají peníze. Zabili sedm lidí.

Dokumentární minisérie Bez lítosti divákům přinese výpovědi vrahů, kriminalistů, ale ukáže i policejní záběry z místa činu a fotografie, ze kterých opravdu mrazí.

AUTORKA PROJEKTU

Martina Eretová

Než započalo natáčení, musela mu zcela jistě předcházet obrovská příprava – je to tak a co z toho bylo nejtěžší?

Příprava projektu byla opravdu hodně náročná, první, co jsme museli udělat, bylo představit projekt vězeňské službě, ukázat jim pilotní díl a vysvětlit jim, že nechceme dělat z vrahů celebrity. Vězeňské službě patří opravdu velké poděkování, protože bez ní by to nešlo. Dále jsme museli oslovit i Policii České republiky, protože projekt není jen o životě daného vraha, ale je tam samozřejmě rozebrán i ten případ. Do některých dílů se nám tak díky policii podařilo sehnat naprosto exkluzivní materiály, a to například záběry z bezpečnostních kamer, které doposud nebyly nikde zveřejněny. Myslím si tedy, že diváci budou opravdu mnohdy hodně překvapeni.

Jaká byla komunikace s vězni před začátkem natáčení?

První kontakt s věznem nebyl jednoduchý, samozřejmě si s ním není možné zavolat. My jsme si tedy vytipovali příběhy, konkrétní vězně – a těm jsem psala ručně psané dopisy. V nich jsem jim vysvětlila, co je to za projekt a jestli by měli zájem se ho zúčastnit. Pro řadu vězňů byla i ta naše korespondence vytržení z jejich denní rutiny, protože jim čas ubíhá úplně jinak.

Jak dlouho trvalo natáčení projektu?

Natáčení trvalo zhruba jeden rok.

Změnila jste během natáčení názor na nějaké vězně?

Já jsem se snažila si ten názor moc netvořit dopředu, protože je opravdu důležité při rozhovoru být empatická a chápavá, jinak by se neotevřeli a z rozhovoru by nebylo nic. Snažila jsem se tedy držet si od detailů případů trochu odstup. Musím říct, že jeden z odsouzených mě překvapil, je to Jaroslav Stodola, člověk, který vlastníma rukama zardousil sedm seniorů. Musím říct, že to natáčení s ním bylo celkem veselé, byl legrační. I dozorci přiznávají, že on je takové jejich sluníčko. Ano, spáchal strašné věci, ale takto teď působí.

Jak probíhalo samotné natáčení, jaká měla pravidla?

Pro každou věznici byla naše návštěva komplikací, na kterou bylo třeba se připravit. Řešilo se to vždy několik týdnů dopředu. Na samotném natáčení samozřejmě nikdy nebyl štáb sám, ale byli tam členové Vězeňské služby ČR. Byly i případy, kdy mezi mnou a vězněm byla mříž, a to z bezpečnostních důvodů. My jsme to samozřejmě plně respektovali a dodržovali jsme pravidla, na kterých jsme se domluvili. Nemohli jsme se třeba ptát na otázky, které by narušily bezpečnost věznice, například kde mají vězni cely atd.

Bylo něco, co vás při tom rozhovoru třeba překvapovalo, dokázala jste se odpoutat od emocí?

Docela důležitou věcí je to, že z vrahů opravdu nechceme dělat celebrity. Oni samozřejmě mají prostor vypovědět svoji verzi toho, co se stalo, i svého života. My jsme hledali odpověď na otázku, jak se z člověka stane vrah. Zajímalo mě, jestli jsou třeba nějaké společné prvky u příběhů, které jsme měli možnost monitorovat. Ještě bych dodala, že všichni vězni se litovali, ale takovou tu opravdovou, upřímnou lítost nad tím, že zmařili život někoho jiného, jsem tam úplně nezažila. Za sebe musím říct, že vězeňství odvádí dobrou práci a vězni si tresty zaslouží.

Jaroslav Stodola

vrah z lásky

Pochází z chudé, problémové rodiny. Jeho otec byl alkoholik. Stodola, jak sám o sobě říká, není moc chytrý. Vyučil se obuvníkem, ale už od mládí měl problémy s alkoholem a se zákonem. Je velkým milovníkem žen. Několikrát skončil ve vězení za krádeže a výtržnosti. Pak potkal svou bývalou sousedku, Danu, a zamiloval se. Vzali se. Daně se ale nechtělo pracovat, a tak manželé Stodolovi začali přepadat a později i vraždit staré lidi v okolí svého bydliště, o kterých věděli, že mají peníze. Vraždil Stodola, škrtil je. Dana byla hlava, on ruce. Poté, co zavraždil dvě ženy a jejich matku těžce zranil, se pokusil o sebevraždu, ale Dana ho zachránila. Nakonec oba manžele policie zatkla. Jaroslav se nejdřív snažil brát vinu na sebe, ale když zjistil, že se na něj jeho žena pokouší hodit vraždu, kterou spáchala úplně sama, otočil a policii přiznal, jak se vše odehrávalo a že u vražd byli vždy oba. Zabil sedm lidí a má doživotí.

BEZ LÍTOSTI

Josef Kott

26 hodin hrůzy

Pochází z dobré rodiny. Chtěl být zemědělcem, nakonec se stal důstojníkem u pohraniční stráže ještě za komunismu. Chvilí pracoval i v ochranné službě na Hradě, kde hlídal Gustava Husáka. Pak se vrátil k pohraničnickům, kde ale ukradl trezor, prý aby se pomstil veliteli, a skončil ve vězení. Pak už to s ním šlo z kopce. Pracoval a zároveň si „přivydělával“ krádežemi. V jednom vězení se setkal s Michalem Kutílkem, se kterým se spřátelil. V roce 1990 byli oba propuštěni na amnestii, a rozhodli se vykrást firmu, ve které Kott kdysi pracoval. Následující události Kott popisuje jinak než Kutílek a policie: Podle Kotta Kutílek vrátného v té firmě zastřelil jeho vlastní pistolí, po cestě oba dva do auta nabrali stopařky, které Kutílek v lese zavraždil, ubodal. Druhý den se vypravili do Prahy, kde zastřelili a okradli taxikáře a pak ještě po cestě zpátky postřelili britského řidiče kamionu. Ten přežil jen zázrakem. Vše se odehrálo v průběhu 26 hodin. Oba, Kott i Kutílek, byli odsouzeni na doživotí. Oba u soudu svalovali vinu jeden na druhého. Kott dodnes tvrdí, že je nevinný.

BEZ LÍTOSTI

Michelle Sudků

vražedkyně ze Smíchova

Biologická matka ji dala k adopci. Michelle pak vyrostla v Doksech v rodině účetní a učitele. Adoptivním rodičům se později narodil jejich vlastní, biologický syn. Michelle se o své adopci dozvěděla náhodou, a až v dospělosti. Nenávidí svou matku, prý už odmalička slyšela hlasy, které jí říkaly, že je kluk. Zhruba v osmi letech, poté, co na ni její matka byla zlá, zabila psa, což jí přineslo sexuální uspokojení. Vystudovala střední zdravotnickou školu, dlouho pracovala jako zdravotní sestra. Několik let intimně žila společně se vdanou ženou a jejím manželem, pak v Praze s ženou, přeoperovanou z muže. Měly chovnou stanici koček, z nichž Michelle jednu zabila a opět se u toho sexuálně uspokojila. Když se s partnerkou rozešly, Michelle se rozhodla nechat přeoperovat na muže. Po hormonální léčbě se ale stala agresivní. Jednoho dne napadla v kavárně na Újezdě mladou ženu, chtěla ji zabít a znásilnit. To se jí naštěstí nepovedlo. Přivolaná hlídka ji odvezla do Bohnic, odkud byla po čtrnácti dnech propuštěna. Zamířila rovnou na Smíchov, kde si v obchodě vzala z regálu nůž a ubodala náhodnou kolemjdoucí – jen aby lékařům dokázala, že je opravdu blázen. Dostala 25 let a poté půjde do detence.

BEZ LÍTOSTI

Juraj Kučerák

vrah se sekerovým syndromem

Narodil se v romské osadě na východním Slovensku. Jeho rodiče se o něj nestarali, matka utekla a otec skončil v blázinci. Pak se o něj starala babička, která výchovu ale nakonec nezvládala, a nechala proto Juraje odvézt do dětského domova. Tam se potkával i znovu rozcházel se svými sourozenci. Miloval svého bratra, ale když ho dali do jiného domova, už ho nikdy neviděl. V osmnácti letech vyrazil do Karviné, kde žila část jeho rodiny. Žil ze sociálních dávek, bydlel u strýce, jehož jednou napadl sekerou, a šel do vězení. Po propuštění napadl také svou patnáctiletou vzdálenou příbuznou, se kterou údajně chodil, pak se v opilosti pohádal se strýcem a ubil ho sekerou. Tělo schoval ve sklepě a měsíc tam takto žil. Když pak zavraždil známého kvůli penězům, opět sekerou, byl záhy dopaden. Dostal doživotí.

BEZ LÍTOSTI

Lukáš Kopecký

vrah milenky

Pochází z dobré rodiny z Hulína. Jako mladý začal boxovat, a utrpěl několik otřesů mozku. Kvůli sportu nemá ani střední školu. Boxoval a živil se, jak říká, „pácháním“ trestné činnosti – provozoval nevěstinec, přepadal lidi, byl odsouzen za vydírání. Měl přítelkyni, kterou ale neustále podváděl – i s prostitutkami. Když mu bylo 21, seznámil se s její bývalou spolužačkou a stali se milenci. Po jedné hádce, údajně kvůli tomu, že Lukášova oficiální přítelkyně otěhotněla, ji Lukáš začal škrtit. Když si myslel, že je mrtvá, začal po sobě utírat otisky prstů. V ten moment se ale dívka začala probouzet, a tak ji podřízl. Dostal 25 let vězení, výjimečný trest.

BEZ LÍTOSTI

Rudolf Fian

„metanolák“

Aktér metanolové aféry. Pochází z Orlové, narodil se jako pohrobek, jeho otec, horník, zemřel při nehodě na šachtě. Po vojně a nevydařeném manželství začal podnikat na černém trhu s lihem. Když se oženil podruhé, nechal toho a dvanáct let pracoval jako horník, pak byl ale na šachtě zraněn, a když mu začaly docházet peníze, k černému trhu s lihem se vrátil. Tvrdí, že jen chtěl pomoci svým dvěma kamarádům a nevědomky zprostředkoval obchod, jehož prostřednictvím se mezi lidi dostal metanol. U soudu prý lhal a bral to na sebe, aby pomohl svému kamarádovi. Oba byli za obecné ohrožení odsouzeni na doživotí.

BEZ LÍTOSTI
DET 110211

Tomáš Vít

nejmladší „doživořák“

Jako dítě byl adoptovaný, později se náhradním rodičům narodil biologický syn. Hodně zlobil a neměl moc kamarádů. Rád lepil modely vozidel z druhé světové války. Na střední škole byl problémový, prý byl obětí šikany. S oblibou chodil sám s detektorem kovu po lesích a hledal starou válečnou munici. Začal hodně kouřit marihuanu, kradl doma peníze, a nakonec odešel z domova a chvíli žil jako bezdomovec. V osmnácti letech dostal od rodiny druhou šanci a mohl bydlet v bytě své tety. Jednoho dne, poté, co vykouřil nějaký nový druh marihuany, mu bylo špatně a šel zařukat na sousedy, devadesátiletý manželský pár, jestli mu nedají nějaký prášek. Když mu zavřeli dveře před nosem, násilím se natlačil dovnitř a oba zavraždil nožem a kladivem. Je nejmladší doživotně odsouzený v ČR.

BEZ LÍTOSTI

Miloslav Širůček

vrah své vlastní rodiny

Pochází z na první pohled obyčejné rodiny – otec školník a matka úřednice. Otec byl prý ale hodně přísný a často ho bil. Navíc pod záminkou opravy aut legalizoval kradená auta a naučil tomu i Miloslava. Ten se tak již v osmnácti letech začal živit krádežemi aut, za což byl i několikrát trestaný. Jeho vztah s otcem byl hodně komplikovaný a složitý, nedokázal se od něj oprostit, a zároveň se s ním neustále hádal. Situace eskalovala, až jednoho dne vzal Miloslav otcovu legálně drženou zbraň a zastřelil svého mladšího bratra, otce, a nakonec i matku, kterou ale podle svých slov miloval. Poté s těly žil tři dny v domě. Když mu zavolali policisté, protože lidé začali jeho rodinu postrádat, přijel sám na policejní stanici a ke všemu se přiznal. Byl odsouzen k doživotí.

BEZ LÍTOSTI

facebook.com/**FTVPrima**
instagram.com/**primaftv**

FTV Prima, spol. s r. o.
Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10
www.primaplus.cz

BEZ LÍTOSTI

Prima

prima+